

fammeteendri juures ennast teatada lassma, ja siis"....

"Oh, wali fammeteendri herra, ma olen ennast juba teatada lassmud."

"Marrisane! Ei ei, see ei lähe mite nii pea, kui sa seda ehs arwad!"

Talupoeg sai peagi aru, et need herratid siin loossi peal kõik ühe waimu lapsed saawad olema. Ta hakkas temaga kaupa tegema ja — asi läks toime. Alga siiski ei olnud faa siin wähemaga läbi saada kui al ohvitseeriga, ehs ta füll ise kaa hea meelega ühe weerandi sest jaust eneseloleks tahtnud pida.

Niiud sai ta ometi luba würsti juure sisse astuda. Kot selgas, astus ta tuppa, aga pölswed wärisejääd enesel.

"Kõige armulised maa-walitseja herra," ütles ta fogeldates, mis peale ta ise pölvilli würsti ete maha langes, "ma olen raefeste elsinud, aga andke mulle seda andeks! Üks nörk, haiglane naene ja kuus weifest, poolnälgind uësikest, pool alasti; töoste, kõige libedam häda on mind selle furja töö peale meelitanud! Palun armu!"

Würst, kes üks wäga armulik mees ja raswa föber oli, oli selle iseenese pealefaebaniise üle wäga liigutatud ja siis niiud lahkesti osavõtluskust tema häda, mis furja tööd olla ta siis teinud. Talu-

poeg tunnistas kõik üles ja lisas veel senna juure: Ta olla würstile üht imetegu kotti sees kaasa toonud, et see läbi würsti käest enesele armu pärida.

See oli aga wäga würsti meeles pärast; sest ta oli üks armulik mees ja tundis selle üle head meelet, kui tema alamad wöisiwad õnnelikud olla.

Niiud tahtis ta aga teada saada, mis imetegu wöis seal kotti sees siis warjul seista. Talupoeg rapputas etewaatslikult kotti tühhjaks, ja würst pani wäga imets, kuda üks fala kuiwa maa peal üht rebast wöis ärasurimata.

Würst kuulas osavõtluskust faa talupoia enese kodust elu järgje järele, ja talupoeg, kelle feel esite kartuse pärast n'agu siini oli kõdetud, fogeldas mõned sõnad wabandamiseks, niiud aga rõõm tema juhtumise üle würsti silmist peastik temu keele kõidiku jälle wallali, ta rääkis tösiselt ja truuiste kõik oma furwa elu lugu otsani välja. Tema tööne nägu, ja tema tööste tahatsev meeles parandamine silma pijarates, näitas peagi würstile, et aga üksnes suur armastus omaste vastu, on teda sundinud seda paha tegu tegema. — Ta tundis seda ja tasus seda faa omal viisil jälle ära! —

Sõnalaujumata läks ta enese kirjutuse lana juure, wöitis sealt suhwlaekast künme tuld tülli, luges neid lord üle ja ütles siis: "Tule siia, säh wöta seda omale! — Ole edespidi auuwäärt mees, ja